

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Cap. 4. De effectibus Venerabilis sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Barrad.
Tom. 4. lib.
l. 6. 17.

aliis mulieribus sacram suscepit communio semper manus S. Petri Apostoli. In tribus actionibus hunc loco collocarat totum suum bonum, ibide in eodem reperi et consolationem: in exercitio Divinitus compilationis, in conuersatione cum Christo habita, & in quaeranda sanctissimi Sacramenti communione.

Caput IV.

De effectibus Venerabilis Sacra- menti.

S.T. in 4.
Dist. 12. q.
q. 4. s. 1.

Tres, iuxta S. Thomam, dantur cibi corporalibus effectus. Primus & principalis est conuersio: & si superat virtutem personae, quæ cibatur, impinguia, si superatur. Ex huiusmodi est, cu[m] pollulantio alii, & sunt: reparatio & augmentatio: liquidem rime caloris naturalis exercitioque operatione corporalium restaurat totum id, quod de bucho radicali consumptum est, nec non viuens ipsum consumere facit ad debitam usque magnitudinem suam, quietatemque naturalem. Eosde[m] prorius effectus in sacra[m]tissimum Sacramentum in spirituali vita anima. Primus est, ut conuerteret, & non coactetur in manu cantem, infinitæ quippe virtutis & valoris est; videlicet secundum dictum O. Augustini, non mutatur, sed aequaliter. Primum hunc effectum principalem sequitur duobus modis, quod reparat, resarciatque totum id quod per seruore charitatis assumptum est per somitem carnis & pilicentia externeque occupationes; & adaugient utique vitam gratia augmentatione nouæ gratiae ad consummationem & quantitatem gratiae sine termino.

Ut primus, à quo ceteri dependent, declaratur fides in Christus, considerandum est, quod media sacra[m]tione sacratissimum Christi Corpus & sanguinem realiter transmutatur corpori nostro per species sacramentales; & hoc contactus physicus & corporalis, quia efficaciter operationes, est causa & principium omnis nostrorum augmen-

enim anima, nisi peccati posuerit obstaculum, gratia
tumque producit augmentum, eiderique ipsam
communicat Diuinitatem, ut ipsemet Christos *Ioan. 17.*
dumit hinc verbis: *Pater sancte, charitatem id est, Di-*
uitatem) quam dedisti mihi, dedi eis. Et subiungit
Igo in eis, & tu in me; ego enim in eis, medi-
Corpo meo eis iacobum dato, & tu in me per Di-
uitatem tuam.

Cyrill. lib.
11. c. 26.
Hilarius
lib 8. do
Trinit.

Præterea Diuinus hic contactus mirabiles & stupen-
sionis anima operatur effectus.

Primo, quia est contactus corporis nostri consecrati-
i medis Sacramentalibus speciebus, eo modo, quo py-
xiliæ ex contactu sacræ hostiae consecrata, remanet,
consecrata, & ad usum sacrum depurata, nec non ab o-
peratibus suis prophano sequestrata. Nunc, si Balthasar *Dan. 3.*
exigua fuit multus pœna, eò quod prophanaue-
tur, ut in Templo vasa: maiorem is promerebitur & con-
querenter pœnam, qui corpus suum ex contactu Christi
consecrat, ac veluti factio deputatum peccatis propha-
tit.

Secundo, est contactus mediante gratia sanctificati-
onis.

Tertio, est contactus Deificatus, quo communica-
Diuinitas.

Quarto, est contactus ordinatus, ordinatus enim nos,
alibordinat Verbo Diuino per modum mouentis & mo- *S. Thott.*
rit: rite, sedem
eternum Verbum Diuinum, tanquam primum mo-
ras & Diuina forma, non informans, sed assistens per
corpus suum & species Sacralementales, veluti per bina-
lumenta sua, unum substantialiter unitum, alterum
materialiter solùm unitum, effectuè vi-
tae animas, quas mouet & dirigit ad actus superna-
tales, gubernando ac protegendo eas, veluti rem suam
cognoscere, ad eum modum, quo Persona Diuina moue-
tatem
tarebatque naturam humanam in Christo tanquam
rem & naturam suam propriam.

Quinto, est contactus unitius & conuersius, cum
transfomeretur, & eadem quasi rem cum Christo effi-
cere, ut asservant & probant sacri Doctores. Et quidem
S. Aug. fol. 5.
9. de do-
uera.
& vir-

& virtus sanctissimi Sacramenti non est, ut diversi
combinet & vniat; sed ut ex duabus rebus vnam
ficiat: quia eff. dicit membra Christi sumus, quem accepimus.
Tertull. lib. de orat. c. 6. Et nota illud (sumus) quod non vniuersum, sed vnam
significat. Ad idem alludit Tertullianus dicens, quod
S. Leo epist. 25. vis sanctissimi Sacramenti est iudiudicata, nempe, ut
è duobus corporibus iudiudicata conferat vnum le-
uiduum. Idem confirmat S. Leo: Finis huius Sacra-
menti, ut in Carnem Christi transeamus. S. Paschalis
& Sang.
Christi.
Nazianz.
orat. 1. in Nat. ut in Christum transformemur. S. Gregorius Nazianze-
nus: Ut Christus sumus, quoniam Christus quisque fu-
nos: efficiamur Diu proprie*t* ipsius, quoniam ipse quisque
propter nos homo factus est. Denique S. Chrysostomus val-
S. Chrysost. in communione corpus nostrum & Corpus Christi
Hom. 40. nam & eandem quasi vnit mass. m. neq; in fide solida
ad pop. &
§ 3. in Matt. re veranos Corpus suum efficit. Unde concludit Cyril
Cyrill. Hie- Hierosolymitanus, quod per sanctissimum Sacra-
tos. Cat. 4.
S. Th. opus. tum non tantum Ch. stiferi, sed con corpore & con-
guinei Christi factissimos, &c, ut subdit S. Thomas De-
formes. Nec desunt similitudines & analogiz., quae
§ 8. c. 5. Doctores sacri hanc declarant vniuem. S. Cyrillicus unde
S. Cyril. nem hanc transformatiua sanctissimi Sacramenti con-
lib. 10. in Ioan. c. 17. parat vniioni continuationis: Sicut ex duabus aqua-
Euseb. hom. vel duabus eris liquefactis fit una Eusebius vniocorre-
1. de Pasch. sitionis: Sicut aqua vino permixta. Irenaeus vniioni com-
Iren. lib. 4. positionis. A D. Chrysostomo affirmitatur vno illa vniioni
c. 34. positionis, quodis reperitur inter caput & membra. A
S. Chrysost. S. Dionysio Areopagita comparatur vniioni infinita,
hom. 26. in Ioan. cum vocat eam spiritualem infestationem. Ab Innocente
S. Dion. A. caruerna. Denique Hilarius hanc vniuem repre-
reop. de Eccl. Hier.
c. 3.
Innocent. 3. nit & declarat per vniuem sanctissimam Triadis, quae
inter tres Personas Diuinias: inter quas est unitas, no-
S. Hilar. lib. solum secundum voluntatem; sed etiam secundum ac-
3. de Trin. turam. Verum omnium optima est analogia illa, qua
idem Sancti Doctores apporiant defero igneo. Irenaeus
primo disponit ferum per calorem, deinde infen-
tum illud per propriam substantiam, ac denique tunc
transformat in seipsum, communicando ei proprium
finitum.

vit datus
vnam
accipit
d' uocum
ces, quod
nemps, ve
vnum sed
nuu Sanc
Paicham
Nazare
neque fui
spelun
omisatu
Chindus
desolatia
dit Cyrius
Sacramen
ti & confe
omas, De
giz, quib
rillas vnu
nati, & profundi
abusq[ue] n
nione me
oni com
nam cul
vatori
embra, a
instinct
Innocen
ranti am
uem epi
dis, que
ntis, an
tulatis u
illar, que
to. Iesu
e infest
que tunc
proprie
tute,

totem & operationem. Eodem modo Corpus Christi in sanctissimo Sacramento, primò medianò tactu suo disponit animam producendo gratiam, secundò communicat propriam Divinitatem: demum Nam transformat in scipium conferendo ei propriam virtutem Diuinorum operationum. Unde sicut lumen tenacens ferrum, et iuueniens naturam ferri, o[mn]i comparet ignis, totum in scipio penetratum à natura uigoris, ita creatura propriam in se retinens naturam, ac uigore per gratiam & per intimum illapsum, veluti locutus Thologii, recipens Naturam Diuinam, non comparet amplius veluti creatura; sed tanquam Deus sequis demonstrando & exhibendo gressus & mores Diuinos.

Totum id, quod hucusque diximus de Divina hac transformatione in uirum illustrat cœlestis apparitionis Ruper. Ab-
ca Ruperto Abbat, veluti de scipio refert, dicens, quod b[ea]t[us] lib[er] 12.
sibi suscepimus Sacerdotium sibi diebus aliquot in in p[re]dictis.
modo constituto apparuerit persona quædam veneranda
et cooperia, ac si desideraret manere incognita, &
propius accedens Rupertum, totam se ei in presit. Et
cum, & profundius, quam molissima cera sigillum,
uendo caput capiti, manus manibus, & sic de aliis
suppositis membris, penetrando etiam eodem modo to-
tanime lux substantiam. Hanc ob uisionem tanto
tempore diuertente perfusus fuit, ut, nisi voluptatis
immodio eu[er]e continuissest, animam de corpore
sua exiret, & secum derulisset. Hoc est, quod de se
Sacerdoti S. Abbas. Quod vero visibili modo ei eue-
rit, modo insensibili nobis accidit, quotiescumque di-
uina facia reficimur synaxi. Totus n[on] mque Christus
alter se nobis uult & imprimis, ut per amotosam
formationem videatur nos trahere & conuincere
scipium. Hoc totum est, quod Sacra adferunt Do-
ctores pro declaranda uionis sacramentalis inter cor-
pus nostrum & Corpus Christi intercedentis efficacia,
trum u[er]i illustrioem reddamus eorum mentem & sen-
tientiam, & ne per verba verus alteretur sensus, adver-
endum, sacros hos Doctores isto loquendi modo non
ad, nisi tres veritates certissimas tradere & docere
P[ro]p[ter]a

Prima, Christum D. N. in Sacramento Eucharistie
hunc se venire nobis duntaxat secundum virtutem, ut
secundum Gratiam, quemadmodum contingit in
Sacramentis; sed etiam verè ac realiter secundum sub-
stantiam sui sanctissimi Corporis.

Secunda, Diuinam hanc substantiam Carnis Christi
non esse distantem à nobis eam sumentibus; verum
iam præsentem per physicum & immaterialium contrahendere
inter corpus nostrum & Corpus Christi.

Tertia: hunc contactum physicum non esse causam
transformationis & conuersionis realis, unitatisque physi-
cae corporis nostrum inter & Corpus Christi; quia
veniunt simul in compositionem, neque volunt natura,
neque unius suppositi: sed est fundamentum duntaxat
transformationis, conuersionis, unitatisque moraliter
Christum & nos. Quoniam ex mutua comunicacione
in ratione cibi & cibari, & ex mutuo amore media chari-
tate & Gratia, moraliter consentit esse una & eadem
tres, nemirūm, corpus nostrum, anima nostra ac spiritus
noster moraliter cōscetur esse Corp' Christi, Anima Chri-
sti & Spiritus ac Diuinitas Christi. Quādo igitur SS. Pe-
tres dicunt, quod per communione in factam in Gra-
ce transformamur in Christum, consertimur in Christus
sumus Christus, loquuntur in sensu morali, nobis in
ob oculos ponentes obligationem, quā obstricti son-
et post sacram communionem factā ac Diuinā unitate
conuersatione ambulemus: quia voluntas nostra se-
bet, ac si esset voluntas Christi, lingua & manus adha-
censetur esse lingua & manus Christi, & idem dici posse
de ceteris anima potentiis, sensibus & membris Christi.

Magna & eximia fuit gratia, quem Christus D. N.
hibuit S. Catharinæ Senensi, quando propriis manibus
visceribus cor euulsi, & in locum cordis euulsi hab-
uit proprium, adeò, ut ab illo tempore commendau-
se Christo Domino, non dixerit ei deinceps. Tibi im-
mine, commendo cor meum; sed commendabo tibi no-
rum. Simili quadam modō agit nobiscum Christus
in sacra communione, in qua non cor duntaxat, sed
corpus & animam nostram cum reliquis sensibus & po-

notus suis permutat: ac dicere possumus, cor nostrum
velut cor Christi, corpus tanquam Corpus Christi;
notum, quod sumus in esse & operari est veluti esse &
operari Christi: Tanta est vis & potentia huius cele-
stis, tanta est virtus Divinitati huius Cibis, Carnis vi-
ficacis Christi; quæ vilissimum nostræ naturæ
suum conuerit in purissimum aurum Naturæ
huiusmodi supra exposito.

CAPUT V.

De reliquis effectibus sanctissimi
Sacramenti.

Nepem sunt principales effectus, quos profere san-
ctissimum Sacramentum dignè ab anima nostra su-
ceptum. Primus est Gratia habitualis: secundus,
actualis: tertius, remissio peccatorum venialium:
quatus, præservatio à lethalibus: quintus, vno cum
proximo & proximo: sextus, ius ad essentialem animæ
uotiam: septimus, ius ad Gloriam accidentalem cor-
poris.

S. Thom. 3:

p. 9. 79.

Catech.

Rom.

Quantum ad primum effectum sanctissimi Sacra-
menti, is non est prima Gratia; sed Gratiae augmentum:
cum quia est Sacramentum viuorum, non mortuorum;
cum quia datur per modum cibi, & cibus non capitur à
mortuis, sed à viuis: tūm denique, quia Sacramentum
non per se institutum est ad nutritionem spiritualem;
neque supponit vitam, & per consequēas neque per se
solvit peccatum mortale, neque illud remittit; sed so-
lum per accidens, idque in duobus casibus: primus est,
quando quis sacram lumen synaxis cum ignorantia in-
vincibili & inculpabili, quod sit constitutus in peccato
mortali: secundus, si quispiam solā instructus aetitione
moniteretur peccata sua Sacerdoti non habenti facultas
rem absoluendi; nihilominus eo ipso, quod hic se sacrâ
sacerdotem committione, consequeretur Gratiam virtute
Iocbaristie. Neque solūm augmentum Gratiae, verū
Pars Quartæ

H

etiam